

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 55/2026-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného JUDr. Jurajom Gavalcom, Piešťanská 3, Trnava, proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 14Tp/12/2025 zo 14. apríla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 26. júna 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 14Tp/12/2025 zo 14. apríla 2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je obvinený zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona.

3. Uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/3 Gv 135/20/1000-515 z 13. júna 2022 (ďalej len „uznesenie o zaistení

majetku“) bol sťažovateľovi podľa § 425 ods. 1 Trestného poriadku zaistený majetok ([REDACTED] [REDACTED] v obci [REDACTED], ku ktorému je zriadené záložné právo v prospech hypotekárneho veriteľa).

4. Sťažovateľ požiadal o zrušenie zaistenia majetku s poukazom na nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 1/2021 z 27. septembra 2023, ktorým ústavný súd rozhodol, že § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona nie je v súlade s viacerými článkami ústavy.

5. O žiadosti sťažovateľa rozhodla prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave uznesením č. k. 20 Kv 57/24/2200-65 z 12. marca 2025 (ďalej len „uznesenie prokurátorky“), a to tak, že ju podľa § 425 ods. 2 Trestného poriadku zamietla ako nedôvodnú.

6. Proti uzneseniu prokurátorky sťažovateľ podal sťažnosť, ktorá bola napadnutým uznesením zamietnutá.

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že k zaisteniu jeho majetku došlo na základe § 58 ods. 3 Trestného zákona, ktorý bol následne vyhlásený za ustanovenie v rozpore s ústavou, avšak pri jeho žiadosti o zrušenie zaistenia už príslušné orgány odkazovali na § 58 ods. 1 Trestného zákona. Špecializovaný trestný súd nevysvetlil, prečo v jeho prípade možno očakávať uloženie trestu prepadnutia majetku a nezaoberal sa ani primeranosťou takéhoto trestu. Nesprávne uviedol, že zaistenie majetku bolo sťažovateľovi uložené fakultatívne (§ 58 ods. 1 Trestného zákona), keď z odôvodnenia uznesenia o zaistení majetku je podľa sťažovateľa zrejmé, že išlo o obligatórne zaistenie majetku podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Predmetom ústavnej sťažnosti je namietané porušenie sťažovateľovho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením vydaním v súvislosti so žiadosťou sťažovateľa o zrušenie zaistenia jeho majetku.

9. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a ods. 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu alebo iného orgánu verejnej moci nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého

porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu a inú právnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ústavy). Do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon (IV. ÚS 77/02). Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci (m. m. II. ÚS 153/2018).

11. Ústavný súd v súlade so svojou konštantnou judikatúrou pripomína, že v zásade nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory príslušného orgánu verejnej moci, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred orgánmi verejnej moci bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu príslušný orgán verejnej moci vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (porov. I. ÚS 17/01, II. ÚS 137/08, III. ÚS 328/08, IV. ÚS 11/2010). Ústavný súd teda nie je prieskumným súdom a úlohou ústavného súdu nie je suplovať orgány verejnej moci, ktorým prislúcha interpretácia zákonov v rámci ich právnym poriadkom upravenej pôsobnosti a právomoci. Z ústavného postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať len také rozhodnutia orgánov verejnej moci, prostredníctvom ktorých došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, resp. také, kde k porušeniu základného práva alebo slobody došlo v konaní, ktoré vydaniu samotného rozhodnutia predchádzalo. Skutkové a právne závery príslušného orgánu verejnej moci môžu byť teda predmetom kontroly vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (porov. I. ÚS 12/05, II. ÚS 410/06, III. ÚS 119/03, IV. ÚS 238/07).

12. Pri preskúmaní rozhodnutí o použití dočasných majetkových zaisťovacích inštitútov, v dôsledku ktorých je znemožnené alebo citelne obmedzené dispozičné právo dotknutého subjektu, ústavný súd vo svojej doterajšej rozhodovacej praxi stanovil požiadavky, ktoré sú na takéto rozhodnutie kladené z pohľadu ústavnoprávneho: rozhodnutie musí mať zákonný podklad, musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle, čo znamená, že vyvedené závery o naplnení podmienok uvedených v príslušných ustanoveniach Trestného poriadku nemôžu byť v úplne zrejmom nesúlade so zistenými skutkovými okolnosťami, ktoré sú orgánom činným v trestnom konaní k dispozícii (IV. ÚS 379/03 a IV. ÚS 577/2021). Ak sú tieto požiadavky dodržané a zásah štátu rešpektuje primeranú (spravodlivú) rovnováhu medzi požiadavkou všeobecného záujmu spoločnosti, ktorý je zásahom sledovaný, a požiadavkou na ochranu základných práv jednotlivca, ústavný súd nepovažuje zabezpečenie majetku dotknutého subjektu za protiústavný zásah do jeho vlastníckych práv (I. ÚS 554/03, I. ÚS 369/03 a IV. ÚS 577/2021).

13. Rovnako je potrebné pripomenúť zdržanlivý prístup ústavného súdu k preskúmaniu rozhodnutí o zaistení nástrojov trestnej činnosti a výnosov z trestnej činnosti ako rozhodnutí

dočasnej a zabezpečovacej povahy, keďže do práv dotknutej osoby sa nezasahuje konečným spôsobom (I. ÚS 264/2023, IV. ÚS 672/2022).

14. Pokiaľ ide o námietku sťažovateľa, že jeho majetok mal byť v skutočnosti zaistený podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona (obligatórne zaistenie majetku) a až následne mali príslušné orgány odkázať na § 58 ods. 1 Trestného zákona (fakultatívne zaistenie majetku), čo však Špecializovaný trestný súd prehliadol, ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že príslušný orgán môže v prípade podania žiadosti o zrušenie zaistenia majetku po odpadnutí „obligatórneho“ dôvodu na zaistenie majetku vyjadreného v už neúčinnom § 58 ods. 3 Trestného zákona odkázať aj na „fakultatívne“ zaistenie majetku, čo však musí primeraným spôsobom vysvetliť, resp. odôvodniť (I. ÚS 284/2024, IV. ÚS 353/2025, IV. ÚS 487/2025). Vo veci namietaného zásahu do práv sťažovateľa teda nie je rozhodujúce, či Špecializovaný trestný súd správne vyhodnotil pôvodný dôvod zaistenia majetku sťažovateľa, ale či pri poukaze na § 58 ods. 1 Trestného zákona dostatočným spôsobom vysvetlil, prečo v danej veci mohol byť majetok sťažovateľa (naďalej) zaistený podľa tohto ustanovenia.

15. Špecializovaný trestný súd v tomto smere poukázal na závery uznesenia prokurátorky o tom, že podozrenie zo spáchania trestných činov sťažovateľov je naďalej dané, že sťažovateľ mal byť od roku 2012 členom zločineckej skupiny a podieľať sa na výrobe metamfetamínu a jeho následnej distribúcii na účel získania finančného prospechu, pričom (len) v čase od apríla 2016 do konca roku 2018 bola touto skupinou vyrobená droga pervitín v hodnote minimálne 19 800 000 eur. Sťažovateľ je tak podľa Špecializovaného trestného súdu naďalej stíhaný za skutky, pri ktorých možno v prípade odsúdenia predpokladať uloženie trestu prepadnutia majetku (splnenie podmienky podľa § 425 ods. 1 Trestného poriadku). V predmetnej trestnej činnosti mal byť aktívny dlhodobo, už od roku 2012, pričom stíhane skutky mali sofistikovaný charakter a ich rozsah vysoko prevyšuje hranicu veľkého rozsahu (pri páchaní drogovej trestnej činnosti hranicu mimoriadne veľkého množstva). Navyše, masa zaisteného majetku sťažovateľa ([REDACTED] [REDACTED] pozri bod 3 tohto uznesenia) nie je v očívidnom nepomere v neprospech sťažovateľa. Nad rámec uvedeného Špecializovaný trestný súd poukázal aj na odôvodnenie uznesenia o zaistení majetku, konkrétne výsledky operatívno-pátracej činnosti, z ktorých vyplývalo, že sťažovateľ sa obával blokovania predmetnej nehnuteľnosti a mohol začať vyvíjať kroky smerom k jej prepisu.

16. Ústavný súd sa z už uvedeného presvedčil, že možnosti fakultatívneho zaistenia majetku sťažovateľa (§ 58 ods. 1 Trestného zákona) bola zo strany Špecializovaného trestného súdu v jeho napadnutom uznesení venovaná dostatočná pozornosť. Špecializovaný trestný súd poukázal na konkrétne skutkové okolnosti trestnej veci sťažovateľa (rozsah trestnej činnosti, rozsah zaisteného majetku, správanie sťažovateľa) a svoj záver o splnení podmienok podľa § 425 ods. 1 Trestného poriadku ústavnoprávne akceptovateľným spôsobom odôvodnil.

17. Ak sťažovateľ (a to až v konaní pred ústavným súdom, pozn.) namieta, že prípadné uloženie trestu prepadnutia majetku by bolo v jeho prípade neprimerane prísne, táto otázka bude predmetom posudzovania súdom konajúcim vo veci samej.

18. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

19. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. februára 2026

Libor Duľa
predseda senátu